Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

29. října 2015 *

„Řízení o předběžné otázce — Zásada zákazu diskriminace — Článek 18 SFEU — Občanství Unie — Článek 20 SFEU — Volný pohyb osob — Článek 63 SFEU — Volný pohyb kapitálu — Provoz na pozemních komunikacích — Řidiči s bydlištěm v dotčeném členském státě — Povinnost okamžitě prokázat řádné užívání vozidla registrovaného v jiném státě při policejní kontrole“

Ve věci C-583/14,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Správní a pracovněprávní soud v Szombathely, Maďarsko) ze dne 11. prosince 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 18. prosince 2014, v řízení

Benjámin Dávid Nagy

proti

Vas Megyei Rendőr-főkapitányság,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení A. Arabadžev, předseda šestého senátu, vykonávající funkci předsedy sedmého senátu, C. Lycourgos (zpravodaj) a J.-C. Bonichot, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za maďarskou vládu M. Tátrai a G. Koósem, jako zmocněnci,

— za Evropskou komisi E. Montaguti a B. Béresem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: maďarština.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 18 SFEU a čl. 20 odst. 2 písm. a) SFEU.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi p. Nagym a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság (centrální policejní komisařství kraje Vas, dále jen „Centrální policejní komisařství“) ve věci správní pokuty za porušení vnitrostátních právních předpisů upravujících užívání vozidel se zahraničními registračními značkami na maďarském území osobami, které tam mají bydliště.

Právní rámec

3 V Maďarsku, článek 20 odst. 1 písm. l) a odst. 4 zákona č. I z roku 1988 o provozu na pozemních komunikacích (A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“) stanoví:

„1. Od každé osoby, která poruší ustanovení tohoto zákona, zvláštních právních a správních předpisů nebo právních předpisů Společenství upravujících provoz nebo užívání vozidla se zahraniční registrační značkou na maďarském území osobou nebo orgánem, který zde má bydliště nebo sídlo, lze požadovat zaplacení pokuty,

[…]

4. Pokuta, která je pachateli uložena za každé porušení ustanovení odst. 1 […] písm. l) […], dosahuje výše od 10 000 do 800 000 [maďarských forintů (HUF) (přibližně od 32 eur do 2 500 eur)]. Zvláštní předpis stanoví maximální výši pokut, které je možno uložit […].“

4 Článek 25/B tohoto zákona stanoví:

„1. Pozemní komunikace mohou využívat vozidla […], která jsou opatřena správním povolením a maďarskými registračními značkami vydanými dopravním úřadem, pokud:

a) je provozovatel vozidla maďarským provozovatelem vozidla ve smyslu ustanovení tohoto zákona, nebo

b) má řidič vozidla bydliště na maďarském území.

2. Ustanovení odst. 1 písm. a) se nepoužije, pokud:

a) provozovatel vozidla není fyzická osoba a vykonává obvyklou činnost v zahraničí, kde má registrovanou provozovnu (pobočku) […]

[…]

4. Ustanovení odst. 1 písm. b) se nepoužije, jestliže řidič vozidla:

a) nemá obvyklé bydliště na maďarském území;

b) používá vozidlo na maďarském území po dobu nepřesahující třicet dnů v období šesti měsíců a provozovatel vozidla vydal písemný souhlas s použitím vozidla, ve kterém uvedl počátek užívání vozidla a dobu platnosti souhlasu s jeho užíváním, nebo

c) získal od zahraničního provozovatele právo užívat vozidlo užívané na maďarském území k výkonu své obvyklé práce.

[…]

5. Provozovatel nebo řidič vozidla musí během silniční kontroly prokázat splnění požadavků stanovených v odstavcích 2 a 4, a to předložením veřejné nebo soukromoprávní listiny sepsané v maďarském jazyce nebo opatřené úředním či prostým překladem do maďarského jazyka.“

5 Článek 12/A vládního nařízení č. 156/2009 o výši pokut v případě porušení určitých ustanovení upravujících silniční dopravu zboží a osob, jakož i provoz na pozemních komunikacích, a o správních úkolech v souvislosti s ukládáním pokut (A közúti árufuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírságolással összefüggő hatósági feladatokról szóló 156/2009, Kormányrendelet), ze dne 29. července 2009, stanoví:

„1. Tuzemskému provozovateli, který není fyzickou osobou a poruší ustanovení čl. 20 odst. 1 písm. l) [zákona o provozu na pozemních komunikacích], se uloží pokuta ve výši:

a) 400 000 HUF (přibližně 1250 eur) v případě vozidla se zdvihovým objemem motoru do 2 000 cm^3,

b) 800 000 HUF (přibližně 2 500 eur) v případě vozidla se zdvihovým objemem motoru nad 2 000 cm^3, nebo

c) 200 000 HUF (přibližně 652 eur) v případě jiného vozidla.

2. Pokud je porušeno ustanovení čl. 20 odst. 1 písm. l) [zákona o provozu na pozemních komunikacích] fyzickou osobou, výše uložené pokuty odpovídá poloviční částce pokut stanovených v odstavci 1.

[…]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

6 P. Nagy je maďarským státním příslušníkem s bydlištěm v Maďarsku, který ke dni 16. května 2013 nebyl považován za pracovníka ve smyslu unijního práva a neměl obvyklé bydliště v zahraničí.

7 P. Nagy má nevlastního bratra, maďarského státního příslušníka, který má bydliště v Rakousku a je jedním ze společníků a statuárním zástupcem společnosti Alpen-Reisen Horváth OG (dále jen „Alpen-Reisen“), registrované v Rakousku.

8 Na základě smlouvy uzavřené dne 3. prosince 2010, společnost Alpen-Reisen převedla na p. Nagye užívací právo k osobnímu automobilu s rakouskou registrační značkou, na dobu od 7. prosince 2010 až do odvolání tohoto práva.

9 P. Nagy neměl vozidlo v užívání neustále, ale jen příležitostně, když jej jeho nevlastní bratr požádal o vyřízení nějaké záležitosti související s činností společnosti Alpen-Reisen. Náklady na provoz vozidla byly hrazeny uvedenou společností.

10 Dne 16. května 2013 p. Nagy řídil toto konkrétní vozidlo v Szombathely (Maďarsko), když byl kontrolován policií. Během kontroly p. Nagy vysvětlil, že jeho nevlastní bratr mu tento automobil půjčil, aby ho mohl používat v Maďarsku, ale nebyl schopen na místě předložit smlouvu, na jejímž základě měl právo uvedené vozidlo užívat. Policisté následně zabavili registrační značku i správní oprávnění k provozu tohoto vozidla.

11 Rozhodnutím policejního komisařství v Szombathely (Szombathelyi Rendőrkapitányság) ze dne 30. května 2013 byla p. Nagyovi uložena správní pokuta ve výši 400 000 HUF (přibližně 1 250 eur) za porušení předpisů upravujících používání vozidel se zahraniční registrační značkou na maďarském území osobami s bydlištěm v Maďarsku.

12 P. Nagy podal opravný prostředek ve správním řízení proti uvedenému rozhodnutí k Centrálnímu policejnímu komisařství. Na podporu svých tvrzení uvedl, že dostal od svého nevlastního bratra oprávnění řídit uvedený automobil a že ustanovení maďarského práva, na základě kterých mu byla pokuta uložena, jsou v rozporu s unijním právem, zejména se zásadou volného pohybu osob. V tomto ohledu se odvolal na věc, ve které bylo následně vydáno usnesení Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705), která byla v té době projednávána před Soudním dvorem a týkala se také maďarské právní úpravy.

13 Rozhodnutím ze dne 15. července 2013 centrální policejní komisařství potvrdilo rozhodnutí policejního komisařství v Szombathely. Centrální policejní komisařství zejména konstatovalo, že p. Nagy nebyl schopen na místě předložit dokument prokazující řádné užívání vozidla na maďarském území.

14 P. Nagy podal žalobu proti uvedenému rozhodnutí centrálního policejního komisařství k Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (správní a pracovněprávní soud v Szombathely). Na podporu své žaloby tvrdil, že čl. 20 odst. 1 písm. l) a čl. 25/B odst. 1 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích, na kterých se zakládá rozhodnutí centrálního policejního komisařství ze dne 15. července 2013, jsou v rozporu s unijním právem. V tomto ohledu předložil smlouvu ze dne 3. prosince 2010, na jejímž základě měl právo užívat uvedené vozidlo, a potvrdil, že nikdy nevykovával pracovní činnost.

15 Předkládající soud přerušil původní řízení až do vyhlášení usnesení Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705). V něm Soudní dvůr rozhodl, že článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která stanoví, že na pozemních komunikacích tohoto členského státu mohou být v zásadě používána pouze vozidla opatřená správním povolením a registrační značkou vydanými tímtéž členským státem a že obyvatel uvedeného státu, který se dovolává výjimky z tohoto pravidla na základě skutečnosti, že používá vozidlo, které mu poskytl jeho zaměstnavatel usazený v jiném členském státě, musí být schopen během policejní silniční kontroly okamžitě prokázat, že splňuje podmínky pro tuto odchylku stanovené dotčenou vnitrostátní právní úpravou, jinak mu hrozí bezprostřední uložení pokuty bez možnosti upuštění od potrestání, jejíž výše se rovná pokutě ukládané v případě porušení povinnosti registrace vozidla.

16 Protože p. Kovács byl v postavení pracovníka ve smyslu unijního práva, poskytl Soudní dvůr předkládajícímu soudu, který se na něj v této věci obrátil, odpověď s ohledem na článek 45 SFEU, a nikoliv na články 18 SFEU a 20 SFEU, které byly rovněž uvedeny v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.

17 Po pokračování v původním řízení předložil p. Nagy dodatečné skutečnosti, podle nichž na žádost svého nevlastního bratra pravidelně poskytoval asistenci jako pomáhající člen rodiny při plnění úkolů týkajících se činnosti Alpen-Reisen, které nezbytně vyžadovaly překročení státní hranice mezi Maďarskem a Rakouskem, ale nebyly finančně odměňovány. Podle předkládajícího soudu p. Nagy vykonával tyto úkoly v den policejní kontroly.

18 Za těchto okolností se Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (správní a pracovněprávní soud v Szombathely) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být článek 18 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která jako obecné pravidlo stanoví, že na pozemních komunikacích tohoto členského státu mohou být používána pouze vozidla opatřená správním povolením a registrační značkou vydanými tímtéž členským státem a osoba s bydlištěm

v tomtéž členském státě, která není považována za pracovníka ve smyslu unijního práva a dovolává se výjimky z tohoto pravidla na základě skutečnosti, že používá vozidlo, které jí poskytl hospodářský subjekt se sídlem v jiném členském státě, musí být během policejní silniční kontroly schopna na místě prokázat, že splňuje podmínky pro tuto výjimku stanovené dotčenou vnitrostátní právní úpravou, jinak jí hrozí bezprostřední uložení pokuty bez možnosti upuštění od potrestání, jejíž výše se rovná pokutě ukládané v případě porušení povinnosti registrace vozidla[?]

2) Musí být čl. 20 odst. 2 písm. a) SFEU vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která stanoví, že na pozemních komunikacích tohoto členského státu mohou být v zásadě používána pouze vozidla opatřená správním povolením a registrační značkou vydanými tímtéž členským státem a osoba s bydlištěm v tomtéž členském státě, která není považována za pracovníka ve smyslu unijního práva a dovolává se výjimky stanovené z tohoto pravidla na základě skutečnosti, že používá vozidlo, které jí poskytl hospodářský subjekt se sídlem v jiném členském státě, musí být během silniční kontroly schopna policii na místě prokázat, že splňuje podmínky stanovené pro tuto výjimku dotčenou vnitrostátní právní úpravou, jinak jí hrozí bezprostřední uložení pokuty bez možnosti upuštění od potrestání, jejíž výše se rovná pokutě ukládané v případě porušení povinnosti registrace vozidla[?]“

K předběžným otázkám

19 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda článek 18 SFEU a článek 20 odst. 2 písm. a) SFEU brání právní úpravě členského státu, která stanoví, že na pozemních komunikacích tohoto členského státu mohou být v zásadě používána pouze vozidla opatřená správním povolením a registrační značkou vydanými tímtéž členským státem, a pokud se osoba s bydlištěm v uvedeném státě dovolává výjimky stanovené z tohoto pravidla na základě skutečnosti, že používá vozidlo, které jí poskytl provozovatel uvedeného vozidla usazený v jiném členském státě, musí být tato osoba schopna během policejní silniční kontroly okamžitě prokázat, že splňuje podmínky pro tuto výjimku stanovené dotčenou vnitrostátní právní úpravou, jinak jí hrozí bezprostřední uložení pokuty bez možnosti upuštění od potrestání, jejíž výše se rovná pokutě ukládané v případě porušení povinnosti registrace vozidla.

20 Úvodem je třeba zdůraznit, že i když předkládající soud po formální stránce omezil své otázky na výklad článků 18 SFEU a 20 odst. 2 písm. a) SFEU, nebrání taková okolnost Soudnímu dvoru, aby předkládajícímu soudu poskytl veškeré poznatky k výkladu unijního práva, které mohou být užitečné pro rozhodnutí ve věci, která mu byla předložena, bez ohledu na to, zda je tento soud ve svých otázkách zmínil (v tomto smyslu viz rozsudky ING. AUER, C-251/06, EU:C:2007:658, bod 38, a van Putten a další, C-578/10 až C 580/10, EU:C:2012:246, bod 23).

21 Položené otázky totiž musí být zodpovězeny s ohledem na všechna ustanovení Smlouvy a sekundárního práva, která mohou být relevantní pro předložený problém (v tomto smyslu viz rozsudky Mutsch, C-137/84, EU:C:1985:335, bod 10, jakož i van Putten a další, C-578/10 až C-580/10, EU:C:2012:246, bod 24).

22 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že p. Nagy používal na maďarských pozemních komunikacích jako maďarský rezident vozidlo zaregistrované v jiném členském státě, které mu bylo bezúplatně zapůjčeno rakouskou společností Alpen-Reisen, v níž je nevlastní bratr p. Nagye jedním ze společníků a statutárním zástupcem.

23 Jak oprávněně uvádí Evropská komise, Soudní dvůr již rozhodl ve vztahu k půjčce sjednané mezi občany s bydlištěm v různých členských státech, že přeshraniční bezúplatné zapůjčení automobilu představuje pohyb kapitálu ve smyslu článku 63 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek van Putten a další, C-578/10 až C-580/10, EU:C:2012:246, body 28 a 36).

24 Jelikož je použitelný článek 63 SFEU stanovící zvláštní pravidla zákazu diskriminace, nepoužije se článek 18 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek Missionswerk Werner Heukelbach, C-25/10, EU:C:2011:65, bod 19).

25 Za těchto podmínek je nejprve třeba zkoumat položené otázky s ohledem na článek 63 SFEU a následně, bude-li to třeba, s ohledem na čl. 20 odst. 2 písm. a) SFEU.

26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že taková omezení ve smyslu článku 63 představují opatření uložená členským státem, která mohou odradit osoby s bydlištěm v tomto členském státě od uzavírání smluv o půjčce v jiných členských státech (v tomto smyslu viz rozsudky bod 18, jakož i van Putten a Komise v. Belgie, C-478/98, Recueil, s. I-7587, další, C-78/10 až C-580/10, EU:C:2012:246, bod 40).

27 V bodě 29 usnesení Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705), které se týká stejné maďarské právní úpravy, jako je úprava dotčená ve sporu v původním řízení, Soudní dvůr rozhodl, že tato právní úprava je ve svém důsledku srovnatelná se zachováním povinnosti registrace vozidla v Maďarsku.

28 Uvedená právní úprava ve skutečnosti ukládá řidiči, jako je žalobce v projednávaném případě, mít u sebe neustále dokumenty prokazující, že podmínky pro výjimku z povinnosti registrace byly splněny, pod sankcí pokuty ve výši pokuty ukládané v případě porušení povinnosti registrace vozidla. Taková sankce je zjevně nepřiměřená ve vztahu k předmětnému protiprávnímu jednání, které je jednoznačně méně závažné než nesplnění povinnosti registrovat vozidlo (v tomto smyslu viz usnesení Kovács, C-5/13, EU:C:2013:705, body 25 a 28).

29 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že postavení maďarského rezidenta, který užívá na pozemních komunikacích tohoto členského státu vozidlo, které je registrováno v jiném členském státě a bylo mu dáno bezúplatně k dispozici, je objektivně srovnatelné s postavením stejného rezidenta, který používá za stejných podmínek vozidlo registrované v jiném členském státě. V případě bezúplatně zapůjčeného vozidla registrovaného v Maďarsku tedy není jeho používání podmíněno povinnostmi uvedenými v předchozím bodě tohoto rozsudku.

30 Takže kromě případu, kdy je vozidlo registrované v jiném členském státě určeno k trvalému užívání zásadně na maďarském území, nebo je ve skutečnosti užíváno tímto způsobem, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, představuje taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená v původním řízení, omezení volného pohybu kapitálu ve smyslu čl. 63 odst. 1 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek van Putten a další, C-578/10 až C-580/10, EU:C:2012:246, bod 50).

31 Z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že takové omezení jedné ze základních svobod zaručených Smlouvou o FEU lze připustit pouze tehdy, sleduje-li legitimní cíl slučitelný s uvedenou Smlouvou a je-li odůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu. V takovém případě je však ještě třeba, aby použití takového opatření bylo způsobilé zaručit uskutečnění dotčeného cíle a nepřekračovalo meze toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné (zejména viz usnesení Kovács, C-5/13, EU:C:2013:705, bod 31 a citovaná judikatura).

32 Soudní dvůr v bodě 34 usnesení Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705) rozhodl, že pokud by se taková právní úprava, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, jevila být způsobilou k zajištění uskutečnění cíle boje proti daňovým podvodům v oblasti daně z registrace a daně z motorových vozidel, musí být přesto považována za překračující meze toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

33 Ve skutečnosti, stejně jako u skutkových okolností, z kterých vychází usnesení Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705), žádná skutečnost ve spisu, který byl Soudnímu dvoru předložen, neumožňuje dospět k závěru, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené v původním řízení, může být cíle boje proti daňovým únikům dosaženo pouze tehdy, když jsou dokumenty prokazující, že bylo podmínkám pro výjimku z povinnosti registrace vyhověno, předloženy v okamžiku silniční kontroly, pod sankcí

uložení pokuty odpovídající částce pokuty za porušení povinnosti registrace, a že takového cíle již nemůže být dosaženo, když jsou tyto dokumenty předloženy tak jako ve věci v původním řízení krátce po této kontrole (usnesení Kovács, C-5/13, EU:C:2013:705, bod 35).

34 Pokud jde o odůvodnění spojené s požadavkem účinnosti silničních kontrol, kterého se dovolává maďarská vláda ve svých písemných vyjádřeních, je třeba připomenout, že vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení ukládá pokutu ve značné výši, jejímž účelem je zvláště postihnout nesplnění povinnosti registrace. Takové opatření však překračuje meze toho, co je nezbytné pro dosažení cíle účinnosti silničních kontrol (v tomto smyslu viz usnesení Kovács, C-5/13, EU:C:2013:705, bod 38).

35 V tomto ohledu maďarská vláda tvrdí, že požadavek přiměřenosti omezení, jehož nesplnění konstatoval Soudní dvůr ve věci, v níž bylo vydáno usnesení Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705), je splněn za takových okolností, jako jsou okolnosti sporu v původním řízení, kdy jde o „občana Unie“ ve smyslu článku 20 SFEU, který není „pracovníkem“ ve smyslu článku 45 SFEU. Možnosti kontroly vykonávané příslušnými vnitrostátními orgány jsou ve skutečnosti omezené a riziko obcházení vnitrostátní právní úpravy dotčené v původním řízení, zejména pokud jde o podmínky pro výjimku z povinnosti registrace uvedené v článku 25/B zákona o provozu na pozemních komunikacích, vzrůstá v případě občana Unie, který není pracovníkem. Nicméně, i kdyby se prokázal rozdíl v postavení pracovníků a ostatních občanů Unie vzhledem k možnostem kontroly, nemohl by v žádném případě odůvodnit ve jménu cíle účinnosti silničních kontrol uložení takové pokuty, jako je pokuta stanovená touto vnitrostátní právní úpravou.

36 Z výše uvedeného vyplývá, že právní úprava dotčená v původním řízení nedodržuje zásadu volného pohybu kapitálu ve smyslu článku 63 SFEU, a proto není třeba odpovídat na otázky položené ve vztahu k čl. 20 odst. 2 písm. a) SFEU.

37 Proto je třeba na položené otázky odpovědět, že čl. 63 odst. 1 SFEU brání právní úpravě členského státu, která stanoví, že na pozemních komunikacích tohoto členského státu mohou být v zásadě používána pouze vozidla opatřená správním povolením a registrační značkou vydanými tímtéž členským státem, a pokud se osoba s bydlištěm v uvedeném státě dovolává výjimky stanovené z tohoto pravidla na základě skutečnosti, že používá vozidlo, které jí poskytl provozovatel uvedeného vozidla usazený v jiném členském státě, musí být tato osoba schopna během policejní silniční kontroly okamžitě prokázat, že splňuje podmínky pro tuto výjimku stanovené dotčenou vnitrostátní právní úpravou, jinak jí hrozí bezprostřední uložení pokuty bez možnosti upuštění od potrestání, jejíž výše se rovná pokutě ukládané v případě porušení povinnosti registrace vozidla.

K nákladům řízení

38 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

Článek 63 odst. 1 SFEU brání právní úpravě členského státu, která stanoví, že na pozemních komunikacích tohoto členského státu mohou být v zásadě používána pouze vozidla opatřená správním povolením a registrační značkou vydanými tímtéž členským státem, a pokud se osoba s bydlištěm v uvedeném státě dovolává výjimky stanovené z tohoto pravidla na základě skutečnosti, že používá vozidlo, které jí poskytl provozovatel uvedeného vozidla usazený v jiném členském státě, musí být tato osoba schopna během policejní silniční kontroly okamžitě

prokázat, že splňuje podmínky pro tuto výjimku stanovené dotčenou vnitrostátní právní úpravou, jinak jí hrozí bezprostřední uložení pokuty bez možnosti upuštění od potrestání, jejíž výše se rovná pokutě ukládané v případě porušení povinnosti registrace vozidla.

Podpisy.